

Conflicts Within and Without:

I Samuel 16 – II Samuel 6 and David's Ascention

Rachel Sharansky Danziger * July 13th 2021 * Storytelling and the rise of Kings lesson #7

1: Three failures

I Samuel 16:1

(1) And the LORD said to Samuel, “How long will you grieve over Saul, since I have rejected him as king over Israel? Fill your horn with oil and set out; I am sending you to Jesse the Bethlehemite, for I have decided on one of his sons to be king.”

שמואל א ט"ז:א

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מַתִּי אֶתָּה וְמִתְאַבֵּל אֶל־שָׂאוּל וְאַנִּי מְאַסְתִּיו מִמְּלֶכֶת עַל־יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קִרְנֶךָ שְׁמֹן וְלֶךָ אֲשַׁלְּחֶךָ אֶל־יֵשׁוּ בֵּית־הַלְחָמִי כִּי־רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ:

I Samuel 16:14-17

(14) Now the spirit of the LORD had departed from Saul, and an evil spirit from the LORD began to terrify him. (15) Saul's courtiers said to him, “An evil spirit of God is terrifying you. (16) Let our lord give the order [and] the courtiers in attendance on you will look for someone who is skilled at playing the lyre; whenever the evil spirit of God comes over you, he will play it and you will feel better.” (17) So Saul said to his courtiers, “Find me someone who can play well and bring him to me.”

שמואל א ט"ז:י"ד-י"ז

(יד) וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שָׂאוּל וּבָעִתָּתוֹ רוּחַ־רָעָה מֵאֵת יְהוָה: (טו) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־שָׂאוּל אֵלָיו הֲנֵה־נָא רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מִבְּעַתָּה: (טז) יֹאמְרֵ־נָא אֲדִנְנוּ עַבְדֶּיךָ לְפָנֶיךָ יִבְקֹשׂוּ אִישׁ יָדַע מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר וְהָיָה בְּהִלּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָּךְ: (יז) וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל־עַבְדָּיו רְאוּ־נָא לִי אִישׁ מִיֵּטִיב לְנַגֵּן וְהִבִּיאֹתֶם אֵלָי:

I Samuel 17:4-24

(4) A champion of the Philistine forces stepped forward; his name was Goliath of Gath, and he was six cubits and a span tall...(10) And the Philistine ended, “I herewith defy the ranks of Israel. Get me a man and let's fight it out!” (11) When Saul and all Israel heard these words of the Philistine, they were dismayed and terror-stricken...(16) The Philistine stepped forward morning and evening and took his stand for forty days...(24) When the men of Israel saw the man, they fled in terror.

שמואל א י"ז:ד-כ"ד

(ד) וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבְּנִימִים מִמַּחֲנֹת פְּלִשְׁתִּים גִּלְיָת שָׁמוֹן מִגֵּת גְּבֵהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וּזְרֹת... (י) וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חִרַפְתִּי אֶת־מַעְרְכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תִּנּוּ־לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יָחַד: (יא) וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיִּתְּנוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד:.. (טז) וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכָם וְהָעֶרְב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם:...(כד) וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרְאוֹתָם אֶת־הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו וַיִּרְאוּ מְאֹד:

2. The absent man

I Samuel 16:6-13

(6) When they arrived and he saw Eliab, he thought: “Surely the LORD’s anointed stands before Him.”

(7) But the LORD said to Samuel, “Pay no attention to his appearance or his stature, for I have rejected him. For not as man sees [does the LORD see]; man sees only what is visible, but the LORD sees into the heart.”

(8) Then Jesse called Abinadab and had him pass before Samuel; but he said, “The LORD has not chosen this one either.” (9) Next Jesse presented Shammah; and again he said, “The LORD has not chosen this one either.” (10) Thus Jesse presented seven of his sons before Samuel, and Samuel said to Jesse, “The LORD has not chosen any of these.”

(11) Then Samuel asked Jesse, “Are these all the boys you have?” He replied, “There is still the youngest; he is tending the flock.” And Samuel said to Jesse, “Send someone to bring him, for we will not sit down to eat until he gets here.”

(12) So they sent and brought him. He was ruddy-cheeked, bright-eyed, and handsome. And the LORD said, “Rise and anoint him, for this is the one.” (13) Samuel took the horn of oil and anointed him in the presence of his brothers; and the spirit of the LORD gripped David from that day on. Samuel then set out for Ramah.

שמואל א ט"ז:ו-י"ג

(ו) וַיְהִי כְּבוֹאָם וַיֵּרָא אֶת־אֱלִיָּאב וַיֹּאמֶר אֵךְ
נֶגֶד יְהוָה מְשִׁיחוֹ:

(ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תִּבְטֹ אֶל־
מְרֵאֵהוּ וְאֶל־גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ כִּי מֵאִסְתָּהוּ כִּי לֹא
אֲשֶׁר יֵרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יֵרְאֶה לְעֵינָיִם
וַיְהוּהוּ יֵרְאֶה לְלִבָּב:

(ח) וַיִּקְרָא יְשׁוּיָאֵל־אֲבִינָדָב וַיַּעֲבְרָהוּ לִפְנֵי
שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה: (ט)
וַיַּעֲבֵר יְשׁוּיָאֵל־שָׁמָּה וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר
יְהוָה: (י) וַיַּעֲבֵר יְשׁוּיָאֵל־שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי
שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל־אֶל־יְשׁוּיָאֵל לֹא־בָחַר
יְהוָה בְּאַחַד:

(יא) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשׁוּיָאֵל הֲתִמּוּ הַנְּעָרִים
וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקְּטָן וְהִנֵּה רֹעֶה בְּצֹאן
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשׁוּיָאֵל שְׁלַחְתָּהּ וְקָחְנוּ כִּי לֹא־
נֹסֵב עַד־בֹּאוֹ פֹּה:

(יב) וַיִּשְׁלַח וַיְבִיֵאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי עַם־יִפְהַ
עֵינָיִם וְטוֹב רֵאִי (פ) וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם
מִשְׁחָהוּ כִּי־זֶה הוּא: (יג) וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־
קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח
רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִמְעַלָּה וַיִּקַּם
שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה: (ס)

David Wolpe, David: The Divided Heart, 2:

The man who grew unseen by his father will struggle all his life with children.

3: David's ambiguities

I Samuel 17:25-29

(25) And the men of Israel were saying [among themselves], “Do you see that man coming out? He comes out to defy Israel! The man who kills him will be rewarded by the king with great riches; he will also give him his daughter in marriage and grant exemption to his father’s house in Israel.” (26) David asked the men standing near him, “What will be done for the man who kills that Philistine and removes the disgrace from Israel? Who is that uncircumcised Philistine that he dares defy the ranks of the living God?” (27) The troops told him in the same words what would be done for the man who killed him. (28) When Eliab, his oldest brother, heard him speaking to the men, Eliab became angry with David and said, “Why did you come down here, and with whom did you leave those few sheep in the wilderness? I know your impudence and your impertinence: you came down to watch the fighting!” (29) But David replied, “What have I done now? I was only asking!”

I Samuel 17:32-40

(32) David said to Saul, “Let no man’s courage fail him. Your servant will go and fight that Philistine!” (33) But Saul said to David, “You cannot go to that Philistine and fight him; you are only a boy, and he has been a warrior from his youth!” (34) David replied to Saul, “Your servant has been tending his father’s sheep, and if a lion or a bear came and carried off an animal from the flock, (35) I would go after it and fight it and rescue it from its mouth...and that uncircumcised Philistine shall end up like one of them, for he has defied the ranks of the living God. (37) The LORD,” David went on, “who saved me from lion and bear will also save me from that Philistine.” “Then go,” Saul said to David, “and may the LORD be with you!” (38) Saul clothed David in his own garment; he placed a bronze helmet on his head and fastened a breastplate on him. (39) David girded his sword over his garment. Then he tried to walk; but he was not used to it. And David said to Saul, “I cannot walk in these, for I am not used to them.” So David took them off. (40) He took his stick, picked a few smooth stones from the wadi, put them in the pocket of his shepherd’s bag and, sling in hand, he went toward the Philistine.

שמואל א י"ז:כ"ה-כ"ט

(כה) ויאמר ו איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך ו אשר גדול ואת בתו ואת לו ואת בית אביו יעשה חפשי ב ישראל: (כו) ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הקל והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: (כז) ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: (כח) וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים וחרף ארץ אליאב בדוד ויאמר ו למדה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדונה ואת רע לבבה כי למען ראות המלחמה ירדת: (כט) ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא:

שמואל א י"ז:ל"ב-מ

(לב) ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדה ילה ונלחם עם הפלשתי הגה: (לג) ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הגה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערי: (לד) ויאמר דוד אל שאול רעה הגה עבדה לאביו בצאן ובא הארץ ואת הדוב ונשא שם מהעדר: (לה) ויצאתי אחרי והפתי והצלתי מפניו... והנה הפלשתי הערל הגה כאתד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: (לו) ויאמר דוד יהנה אשר הצלני מיד הארץ ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הגה: (לז) ויאמר שאול אל דוד לך ויהנה ינה עמה: (לח) וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: (לט) ויחר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי וסרם דוד מעליו: (מ) ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים ו מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו וישם אל הפלשתי:

4: A royal marriage

I Samuel 18:17-30

(17) **Saul said** to David, “Here is my older daughter, Merab; I will give her to you in marriage; in return, you be my warrior and fight the battles of the LORD.” **Saul thought:** “Let not my hand strike him; let the hand of the Philistines strike him.”

(18) **David replied** to Saul, “Who am I and what is my life—my father’s family in Israel—that I should become Your Majesty’s son-in-law?”

(19) But at the time that Merab, daughter of Saul, should have been given to David, she was given in marriage to Adriel the Meholathite.

(20) Now Michal daughter of Saul **had fallen in love** with David; and when this was reported to Saul, **he was pleased.**

(21) **Saul thought:** “I will give her to him, and she can serve as a snare for him, so that the Philistines may kill him.” So **Saul said** to David, “You can become my son-in-law even now through the second one.”

(22) And Saul **instructed** his courtiers to say to David privately, “The king is fond of you and all his courtiers like you. So why not become the king’s son-in-law?” (23) When the king’s courtiers repeated these words to David, David **replied**, “Do you think that becoming the son-in-law of a king is a small matter, when I am but a poor man of no consequence?” (24) Saul’s courtiers **reported** to him, “This is what David answered.” (25) And Saul **said**, “Say this to David: ‘The king desires no other bride-price than the foreskins of a hundred Philistines, as vengeance on the king’s enemies.’”—Saul **intended** to bring about David’s death at the hands of the Philistines.—

(26) When his courtiers told this to David, David was **pleased** with the idea of becoming the king’s son-in-law. Before the time had expired, (27) David **went** out with his men and **killed** two hundred Philistines; David brought their foreskins and they were counted out for the king, that he might become the king’s son-in-law. Saul then **gave** him his daughter Michal in marriage.

(28) When Saul realized that the LORD was with David and that Michal daughter of Saul loved him, (29) Saul **grew still more afraid of David**; and Saul was **David’s enemy** ever after. (30) The Philistine chiefs marched out [to battle]; and every time they marched out, David was more successful than all the other officers of Saul. His reputation soared.

שמואל א י"ח:י"ז-ל'

(יז) ויאמר שאול אל־דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן־לה לאשה אף היה־לי לבן חיל והלחם מלחמות יהנה ושאול אמר אל־תהי ידי־בו ותהי־בו יד־פלשתים: (יח) ויאמר דוד אל־שאול מי אנכי ומי חילי משפחת אבי בישראל כִּי־אהיה חתן לְמֶלֶךְ: (יט) ויהי בעת תת את־מרב בת־שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: (כ) ותאהב מיכל בת־שאול את־דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: (כא) ויאמר שאול אתננה לו ותהי־לו למוקש ותהי־בו יד־פלשתים ויאמר שאול אל־דוד בשתים תתחתן בי היום: (כב) ויצו שאול את־עבדו דברו אל־דוד בלֹט לֵאמֹר הנה חפץ בך המלך וכל־עבדיו אהבוה ועתה התחתן במלך: (כג) וידברו עבדי שאול באזני דוד את־הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש־רש ונקלה: (כד) ויגדו עבדי שאול לו לֵאמֹר כדברים האלה דבר דוד: (כה) ויאמר שאול כה־תאמרו לדוד אי־חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את־דוד ביד־פלשתים: (כו) ויגדו עבדיו לדוד את־הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: (כז) ויקם דוד ויגלה הוא ואנשיו ויה בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את־ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן־לו שאול את־מיכל בתו לאשה: (כח) ויגרא שאול וילדע כי יהנה עם־דוד ומיכל בת־שאול אהבתהו: (כט) ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את־דוד כל־הימים: (ל) ויצאו שתי פלשתים ויהי מהי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד: (ס)

5: Davidian physics

David Wolpe, David: The Divided Heart, 8:

Perhaps he stumbled and fell forward. But it may also be the Tanach's way of reminding us that David's actions evoke contraries: Saul, whom he will usurp, loves him. He will fraternize with the enemy and neither they nor Israel seem to turn on him as a result. His adulterous affair will produce a son who grows to be his successor. David does not operate by the normal physics of human consequences. His stone hits and the stricken fall forward.

6: A telling lament

II Samuel 1:26

(26) I grieve for you, My brother Jonathan, You were most dear to me. Your love was wonderful to me More than the love of women.

שמואל ב א':כ"ו

(כו) צָרָה לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן נְעֻמַּת לִי
מֵאֵד נִפְלְאָתָה אֲהַבְתָּה לִי מֵאֲהַבַת נָשִׁים:

7: Two homes

II Samuel 3:12-21

(12) Abner immediately sent messengers to David, saying, "To whom shall the land belong?" and to say [further], "Make a pact with me, and I will help you and bring all Israel over to your side." (13) He replied, "Good; I will make a pact with you. But I make one demand upon you: Do not appear before me unless you bring Michal daughter of Saul when you come before me." (14) David also sent messengers to Ishbosheth son of Saul, to say, "Give me my wife Michal, for whom I paid the bride-price of one hundred Philistine foreskins." (15) So Ishbosheth sent and had her taken away from [her] husband, Paltiel son of Laish. (16) Her husband walked with her as far as Bahurim, weeping as he followed her; then Abner ordered him to turn back, and he went back...(21) Abner said to David, "Now I will go and rally all Israel to Your Majesty. They will make a pact with you, and you can reign over all that your heart desires." And David dismissed Abner, who went away unharmed.

שמואל ב ג':י"ב-כ"א

(יב) וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מִלְאָכִים וְאֶל־דָּוִד תַּחַתוֹ
[תַּחֲתָיו] לֵאמֹר לְמִי־אֶרֶץ לְאמֹר כָּרְתָה בְרִיתְךָ
אִתִּי וְהִנֵּה יָדֵי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלַיךָ אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל: (יג) וַיֹּאמֶר טוֹב אָנֹכִי אֶכְרַת אִתְּךָ בְרִית
אֲךָ דָּבָר אֶחָד אָנֹכִי שְׂאֵל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא־
תֵרְאֶה אֶת־פָּנָי כִּי וְאִם־לִפְנֵי הִבִּיֵאֶךָ אֶת מִיכָל
בַּת־שָׁאוּל בְּבֹאֶךָ לְרֹאשׁוֹת אֶת־פָּנָי: (יד) וַיִּשְׁלַח
דָּוִד מִלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בַּעֲשָׂת בֶּן־שָׁאוּל
לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר־אַרְשִׁיתִי
לִי בְמֵאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים: (טו) וַיִּשְׁלַח אִישׁ
בַּעֲשָׂת וַיִּקְחָהּ מִמֶּנּוּ אִישׁ מִמֶּנּוּ פִּלְטִיָּאֵל בֶּן־לוּשׁ
[לְיִשׁוּ: (טז) וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישׁוֹ הַלְוִי וּבָכָה
אֲחֵרֶיךָ עַד־בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לָךְ שׁוּב
וַיֵּשֶׁב: ... (כא) וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אֶקְוֶמָה וְאֶלְכָה
וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרְתוּ אִתְּךָ בְרִית וּמָלְכְתָּ בְּכָל־אֲשֶׁר־
תִּאֻנֶּה נִפְשָׁךְ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ
בְּשָׁלוֹם:

8: The fall and rise

II Samuel 6:12-23

(12) It was reported to King David: “The LORD has blessed Obed-edom’s house and all that belongs to him because of the Ark of God.” Thereupon David went and brought up the Ark of God from the house of Obed-edom to the City of David, amid rejoicing...(14) David whirled with all his might before the LORD; David was girt with a linen ephod. (15) Thus David and all the House of Israel brought up the Ark of the LORD with shouts and with blasts of the horn.

(16) As the Ark of the LORD entered the City of David, Michal daughter of Saul looked out of the window and saw King David leaping and whirling before the LORD; and she despised him for it. (17) They brought in the Ark of the LORD and set it up in its place inside the tent which David had pitched for it, and David sacrificed burnt offerings and offerings of well-being before the LORD. (18) When David finished sacrificing the burnt offerings and the offerings of well-being, he blessed the people in the name of the LORD of Hosts...

(20) David went home to greet his household. And Michal daughter of Saul came out to meet David and said, “Didn’t the king of Israel do himself honor today—exposing himself today in the sight of the slavegirls of his subjects, as one of the riffraff might expose himself!”

(21) David answered Michal, “It was before the LORD who chose me instead of your father and all his family and appointed me ruler over the LORD’s people Israel! I will dance before the LORD (22) and dishonor myself even more, and be low in my own esteem; but among the slavegirls that you speak of I will be honored.” (23) So to her dying day Michal daughter of Saul had no children.

שמואל ב וי' ב-כ"ג

(יב) וַיִּגֹד לְפָנָיו דָּוִד לֵאמֹר בְּרַחֲוֵי יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד יְהוָה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּעַבְדּוֹ אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלֶּךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד יְהוָה עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה... (יד) וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עַץ לְפָנָיו יְהוָה וְדָוִד חָגָר אֶפֻּד בָּד: (טו) וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בְּתִרוּעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר:

(טז) וַהֲיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיֵּכַל בֵּת־שָׂאוּל נִשְׁקָפָה | בְּעֵד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפָאָ וּמְכַרְכֵּר לְפָנָיו יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בְּלִבָּהּ: (יז) וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגְּוּ אֹתוֹ בַּמְּקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלֹת לְפָנָיו יְהוָה וּשְׁלָמִים: (יח) וַיְכַל דָּוִד מִהַעֲלֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת...

(כ) וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרְךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתִּצְאָ מִיֵּכַל בֵּת־שָׂאוּל לְקִרְיַת דָּוִד וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינָי אֲמָהוֹת עַבְדָּיו כִּהֲגִלּוֹת נִגְלּוֹת אֶתְךָ הָרַקִּים:

(כא) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיֵּכַל לְפָנָיו יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצִוּוֹת אֹתִי נִגִּיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲקֵתִי לְפָנָיו יְהוָה: (כב) וַנִּקְלַתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שְׂפָל בְּעֵינָי וְעַם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אִמְרַת עִמָּם אֲכַבְּדָהּ: (כג) וְלִמִּיֵּכַל בֵּת־שָׂאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יָלֵד עַד יוֹם מוֹתָהּ: (פ)